

مانیفست مخفی شورای تجزیه طلبان

امیرفیض - حقوقدان

قرارفکر، حتمی بود که این تحریر به تحریرهای نیمه تمام از جمله شهادت مقلوب درباره شاهنشاه^۱ اختصاص یابد. شروع هم شد که بیانیه رئیس شورا درباره مذاکرات هسته ای پیش رویم قرارگرفت و بالطبع فرصت تحریر، به آن اختصاص یافت.

مانیفست و تکلیف دراپوزیسیون

بدترین رفتاری آن است که انسان خودرامتصدی کاری بشناسد که نداند آن کارچیست و چه تکالیفی برعهده دارد.

این رفتاری متأسفانه متوجه شخص اعلیحضرت شده است که خود را رئیس شورای تجزیه طلبان و رهبراپوزیسیون جمهوری اسلامی میدانند.

اپوزیسیون یعنی گروهی که با سیاستهای وقت دولت حاکم و تصمیمات آن برای کشور مخالفند و تلاش دارند که با جایگزینی دولت برنامه های مورد نظر خودرا عملی سازند، آن برنامه ها که غالبامدون و نوشته شده است مانیفست نامیده میشود.

بنابراین مانیفست سندی است که از ناحیه یک حزب سیاسی نوشته ومنتشرمیشود ودرآن سند برنامه ها واهداف حزب که پس ازبقدرت رسیدن درکلیه اموراتصادی وسیاسی ومدنی وآموزش وپرورش وغیره باید پیاده شود مشخص میگردد.

درجوامع دموکراسی، اپوزیسیون ازمجرای انتقاد کردن نمیتواند به کرسی های حکومت برسد، تنها راه ارانه طرحها وبرنامه های جایگزین است، که برتری ورجحان آن برنامه ها، با تشخیص نمایندگان مردم همراه وازکسرونقصان ویا اشتباه کاری های حاکم بربرنامه های دولت سرکار خالی باشد.

اپوزیسیون جمهوری اسلامی درخارج ازکشورهیچگاه تا تولد شورای تجزیه طلبان به وظائف اپوزیسیون اعتنائی نداشته وبالطبع مانیفستی هم نداشته است، حد اقل درمواردی مانند قطعهنامه ۵۹۸ که صدها میلیارد دلارخسارات ایران درمقام حیف ومیل بودوهست وهمچنین منافع ایران دردریای مازندران و مذاکرات با امارات عربی درمورد جزایر سه گانه ایران درخلیج فارس و آخرین آنها که مذاکرات اتمی بود با آنکه به اعلیحضرت تکلیف اپوزیسیون یاد آوری شد که باید اپوزیسیون با استفاده ازکارشناسان ایرانی وخارجی طرحهایی که متضمن منافع ملت باشد داشته وارانه بدهند به هیچوجه به آن عنایتی نفرمودند.

البته با اصل موضوع، یعنی ضرورت داشتن طرحهای مختلف ولازم برای اپوزیسیون، مخالف نیستند کما اینکه در کتاب زمان انتخاب به لزوم فراهم کردن طرحهای لازم صراحتا اشاره کرده اند ولی مرد عمل بودن باحرف زدن خیلی تفاوت دارد.

حدود ۸ سال قبل در کتاب زمان انتخاب، وجود فعالیت های وسیع و فراگیری را در جهت تهیه طرح های اقتصادی و سیاسی و انرژی اعلام فرمودند ولی در سال جاری در مصاحبه با نوریزاده بیانی فرمودند که حقیقت دیگری از آن مکشوف شد مختصر آن چنین بود که <این کارها باید در آینده صورت گیرد> که مفهوم آن این بود که تاکنون صورت نگرفته است و در مصاحبه با آقای شهرام همایون هم، همایون خیلی سعی کرد که از اعلیحضرت اقراری بوجود و فعالیت گروه های تحقیق و برنامه ساز آینده کشور بگیرد ولی موفق نشد.

این عمل یعنی رفتاری که از رئیس شورا مشهود است که گهگاهی انتقادی میفرمایند نه تنها در تکلیف اصلی اپوزیسیون نیست بلکه معمول در رفتار طرفداران حکومت هم هست، چنانکه نمایندگان جناح اصولگرایان در مجلس اسلامی گفتند ما اپوزیسیون حکومت نیستیم ما منتقد دولت هستیم و انتقاد داریم

گرتوبهترینی بستان بزن

دنیای سیاسی امروز، دنیای طرح است در انتخابات ریاست جمهوری، طرح مطرح است در رای اعتماد دولتها طرح مطرح است. (گرتوبهترینی بستان بزن) همین مفهوم را دارد که اگر طرح بهتری داری عرضه کن. انتقاد، روش روزنامه نگاران و مفسرین و پژوهندگان است که هیچ علاقه ای به تشکیل دولت ندارند و فرق بین اپوزیسیون و غیر اپوزیسیون یکی همین است. یکی از مفسرین نوشته است <تاکنون مجسمه هیچ منتقدی را در میدان نصب نکرده اند> ولی همواره مجسمه مردان کشور ساز و دولت مردان در میدان نصب شده است.

در کتاب پاسخ به تاریخ میخوانیم شاهنشاه به کسانی که مدعی کشورداری بودند و یا انتقاد میکردند میفرمودند طرحتان را بنویسید و همین امر سبب میشد که آنها دیگر خودشان را نشان ندهند. همانطور که اگر کسی ادعائی بر کسی دارد باید ادعای خودش را ثابت کند ادعای اپوزیسیون بودن هم بوسیله ارائه طرح های قابل قبول در مسیر موجودیت قرار میگیرند.

امانیه بیانیه رئیس شورا

بیانیه رئیس شورا که بمناسبت مذاکرات هسته ای خطاب به مردم ایران صادر شده است را خواندم؛ چون متن نامه رئیس شورای تجزیه طلبان به روسای کشورهای ۱+۵ تاریخ سی ام فروردین سال جاری در خاطر بود با امر غیر مترقبه و غیر قابل انتظاری روبرو شدم و بجا دیدم که این تحریر به موضوع مزبور تعلق گیرد که اهمیت آن لااقل برای توجه ریاست شورا ممکن است بیشتر از نقد مطالب نامه خطاب به مردم ایران باشد.

مانیفست مخفی شورای تجزیه طلبان

همانطور که مستحضرید شورای تجزیه طلبان مانیفستی دارد که بنام قطعنامه شورا معروف است و در آن مانیفست حقوق اجتماعی و سیاسی مردم ایران تشریح و اعلام نظر شده است که اساس آن بر حاکمیت مردم از طریق صندوق رای معرفی گردیده.

درمانیفست شورای تجزیه طلبان سعی شده که نسبت به حقوق مدنی و سیاسی و بشری مردم جامعیت داده شود ولی در مورد مانیفست سیاسی شورا تنها اشاره گنگی که دارد این است که «درسیاست خارجی امضای عهدنامه و قرارداد های بین المللی بامجلس است».

دقت و امعان نظر بیشتری لازم است

نامه ای که از سوی رئیس شورا درسی ام فروردین سال جاری خطاب به سران کشورهای ۱+۵ ارسال گردید از نظر حقوقی یک مانیفست سیاسی است که شورا روابط سیاسی ایران آینده را با آن کشورها مشخص ساخته است و در واقع گنگی موجود در قطعنامه شورای تجزیه طلبان (مانیفست شورا) را در رابطه با سیاست خارجی جبران کرده است.

اکنون به اتفاق به خواسته های نامه مزبور که در حقیقت بازکننده افق سیاسی ایران آینده با کشورهای بزرگ جهان است بقرار زیر مانیفست گریده است نگاه میکنیم.

*** برداشتن مرزها (توافق بعدی حقوق شهروندی ماست – پیام ماروشنه مرزها باید برداشته شود)

*** کشورهای جهان یعنی علاوه بر کشورهای ۱+۵ همه کشورهای دیگر باید از نهادها و گروه های سکولار در منطقه حمایت کنند (دعوت کامل از کشورهای خارجی برای مداخله در امور ایران به بهانه حمایت از سکولار).

*** درخواست از کشورهای جهان به حمایت از کشورهای عرب در منازعه با ایران.

*** شفافیت کامل در مذاکرات هسته ای.

*** لغو تحریم ها و یا کاهش آنها مشروط به اعتلای حقوق بشر.

*** در صورت دست یابی به توافق، تمامی پولهایی که مسدود شده می بایست زیر نظر سازمان های بین المللی در داخل کشور مصرف شود.

*** کشورهای دمکرات جهان باید با جمهوری اسلامی و گروه های دمکرات ایرانی گفتگو داشته باشند

اکنون به اتفاق به نامه خطاب به ملت نگاه کنیم

نخستین برداشت این است که مضمون و مفهوم نامه خطاب به مردم ایران و نامه به سران کشورهای ۱+۵ تعادل مفهومی دارد و تنها تناقض آشکاری که جنبه مخفی کاری به خود گرفته دستکاری در خواسته های است که رئیس شورا از سران کشورهای جهان داشته است که آنها همگی سیاسی و ناشی از روابط بین دولتهاست.

با آنکه درنامه خطاب به مردم، این سابقه یاد آوری شده است که رئیس شورا نامه ای به سران کشورها نوشته و به درخواستهای رئیس شورا هم درنامه اشاره شده است معهذ درنامه مزبور امرمخفی کاری و شیادی درجهت پرده پوشی از تقاضاهای شورای تجزیه طلبان از سران کشورهای ۱+۵ که با استقلال و تمامیت ارضی و حاکمیت سیاسی مردم ایران منافات آشکار داشته اقدام جدی بعمل آمده است؛ چنانکه سه موردی که در ردیف موارد باعلامت ** ذکر شده درنامه خطاب به مردم دیده نمیشود و از مردم پنهان شده است.

ماله کشی پنهان کاری

شاید بی میل نباشید که بدانید افراد شورای تجزیه طلبان این پنهان کاری را چگونه تعبیر کرده اند درکامنتی که زیر پیام اعلیحضرت به مردم ایران انتشار یافته نوشته است:

>شاهزاده درنامه به سران کشورها دید گاه های سیاسی خودشان را نوشته اند، این نامه برای مردم داخل کشور نوشته نشده است بلکه نگاه شاهزاده به سیاست خارجی است<

درکلامی روشن شورای تجزیه طلبان مانیفست سیاسی خودش را درسه آرتیکل پیاده شده درنامه به سران کشورها اعلام داشته است و در واقع کمبود قطعنامه شورا را بدین وسیله و به بهانه مذاکرات هسته ای جبران کرده است.

کلاه غیرت ملی

خوانندگان محترم بیاد دارند که در مقابل اعتراض ایرانیان به ماده ۱۱ قطعنامه شورای تجزیه طلبان گفته شد که قطعنامه شورا وحی منزل نیست و در مقام اصلاح هستیم حتی آقای از شورا نوشت >چرا انتقاد میکنید صبر کنید قطعنامه درجهت اصلاح و تکمیل است<.

اکنون قطعنامه شورای تجزیه طلبان با مانیفست سیاسی آن بشرحی که رفت تکمیل شده.

کجاست کلاه غیرت ملی کسانی که جواز تقسیم ایران را امضا کرده اند و اکنون ناظر دعوت و دخالت خارجیان به بهانه های موافقت شده در مانیفست شورا میباشند؟ آیا با اجرای مانیفست شورای تجزیه طلبان چیزی از ایران باقی خواهد ماند؟

رجوع به سابقه

از آنجا که در ۴ تحریر متوالی مورخ می ۲۰۱۵ زیر عنوان >ملاحظات درنامه اعلیحضرت به سران کشورهای ۱+۵<^۲ مراتب اعلام شده درنامه مزبور به نقد رفته است اجازه فرمائید از تجدید مطلب خودداری و علاقمندان به آن تحریرات هدایت شوند. (به پیوند زیر نویس نگاه کنید)